

*Roush*



# *nova filateliya*

LJUBLJANA MAREC 1951

CENA DIN 15 LETO III. • ŠT. 3



## IZID ŽREBANJA LOTERIJE

Temu zvezku je priložen (kot posebna priloga na 4 straneh) spisek srečk velike loterije FZS, ki so bile izžrebane pod nadzorstvom Ministrstva za finance LRS dne 3. marca 1951 v Ljubljani.

Pričetku velike loterije je prisostvovalo precej zbiralec. Nekateri so vztrajali prav do konca, saj je trajalo žrebanje domala 7 ur (od 15. do 22. ure). Potek žrebanja je bil tak, da je bila najprej izklicana številka dobitka, nato pa številka srečke. Po tem postopku je bilo izžrebanih vsega 1175 srečk in dobitkov. Zadnjemu dobitku št. 33 je bila prisojena premija (WIPA blok). Zaradi kratkega roka je ostalo od izdanih 15.000 srečk 2571 neprodanih.

Prodaja srečk je razdeljena po republikah takole: Slovenija 6467 (od tega Ljubljana 2736), Hrvatska 2398, Srbija 2793, Bosna-Hercegovina 238, Makedonija 333, Koper 200, neprodanih 2571 = skupno 15.000 srečk.

Zveza bo izdajala dobitke proti predložitvi izžrebanih srečk najpozneje do 3. junija 1951.

Srečka št.	dobitek št. 33 in premija WIPA-blok	srečko kupila podružnica	Tržič
" " 12829	" " 1 Komplet pretiskov	" " "	Domžale
" " 11249	" " 2 Jubilarika NDH	" " "	Sisak
" " 12477	" " 3 Zbirka VUJA-STO	" " "	Ribnica
" " 14988	" " 4 Zbirka DFJ in FLRJ	" " "	Dol. Lendava
" " 4379	" " 5 Pretisk DFJ - Cetinje	" " "	Stanišič LR Srbija
" " 5051	" " 6 Penkiub	" " "	ni prodana

## VESEBINA:

Stiristoletnica slovenske knjige (Pred izdajo spominske znamke) — Inž. Ciril Pirč: Znane in nezane dežele filatelije (1. nadaljevanje) — Pavle Anderlič: Poštni žigi na Slovenskem (9. popis) — Srečko Logar, Idrija: Kako in kaj naj zbiramo? — Znamenite znamke »Post office« z otoka Mavricija — Nove znamke v svetu — Nove znamke VUJA-STO — Pomenki — Strokovni tisk — Objave — Delovanje podružnic — Občni zbori — Zanimivosti — Produkcija znak 1950 — Izid žrebanja loterije — Oglasi — Spisek izžrebanih srečk in dobitkov.

**Urednik:** Pavle Anderlič, Ljubljana, Frančiškanska 3. — **Odgovarja:** Silvo Pajk, Ljubljana, Gosposvetska 10/IV.

Tekoči račun Narodne banke, Ljubljana, štev. 604-95331-18.

Glasilo izhaja mesečno. Letna naročnina din 180.—

Tiska Tiskarna »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani.

## PRODUKCIJA ZNAMK 1950

V naši državi so prišle lani v promet poleg prvih vrednot novih frankovnih te-le priložnostne znamke:

Tek. št.	naziv	datum kom.	Din
1.	Autocesta	16. 1.	3 10.—
2.	Prvi maj	30. 4.	4 30.—
3.	Teden otroka	1. 6.	1 3.—
4.	Letalska Ruma	2. 7.	5 40.—
5.	Sah. olimpiada	20. 8.	5 40.—
6.	Zagrb. velesjem	23. 9.	1 3.—
7.	Rdeči križ	1.10.	2 1.—
8.	Dan mornarice	29.11.	6 52.—

skupno 27 179.—

Vse našete znamke so še v prometu razen doplačilnih za Rdeči križ. Razen teh se še lahko uporabljajo za frankiranje do preključne znamke iz leta 1949: Makedonija frankovna in letalska. UPU in znamke za 100-letnico železnic (z obema blokoma).

Od frankovnih pa morete frankirati vse vrednote in izdaje Tito II, partizanske in slednje z natiskom »FNR Jugoslavija«

Po objavi »New York Timesa« je izšlo v letu 1950 po vsem svetu okrog 2500 znak 2800 in 3100 v letih 1949 in 1948. Od 150 dežel je na 1. mestu ZSSR s 130 znamkami. Sledje Madžarska (93), Švica (87), LR Kitajska (78), Venezuela (70), Poljska (64), STT-AMG (52), Kolumbija (51) in Romunija (49). Potemtakem se vendarle uresničuje težnja po skrčenju, kar vsi zbiralci pozdravljajo.

V Trbovljah bodo odprli v nedeljo 1. aprila t. l. prvo razstavo znak v Rudniški restavraciji. Ista razstava bo 8. aprila v Hrastniku.

V Planici je bil v uporabi od 7. do 11. 3. 1951 prvi letošnji posebni žig. Filatelisti niso vedeli zanj.

# NOVA FILATELIJA

GLASILO FILATELISTIČNE ZVEZE SLOVENIJE

LETNIK III.

MAREC 1951

ŠTEV. 3

## Štiristoletnica slovenske knjige

Pred izdajo spominske znamke

Vse letošnje leto posvečamo Slovenci velikemu kulturnemu jubileju: mineva 400 let, odkar je izšla prva slovenska knjiga. Mnogo pomenljivega bomo letos še brali o tem znamenitem kulturnem jubileju, predvsem pa opozarjamo na informativno razpravo, ki jo objavlja koledar Prešernove knjižnice za leto 1951 izpod peresa vseučiliškega profesorja dr. Mirka Rupla, poudarjajoč: »Štiristoletnica prve slovenske knjige, ki jo praznujemo letos, je že sama po sebi velik praznik našega slovstvenega in kulturnega življenja. Pomen te obletnice je še večji, ker smo se priborili do knjige, tega vidnega znamenja svoje kulture, v dobi, ko smo bili v skrajno slabem družbenem, političnem in kulturnem položaju.«

Prvo slovensko knjigo nam je dal Primož Trubar. Naš veliki pesnik Oton Župančič je nekoč dejal: »Primož Trubar je bil prvi, France Prešeren pa je edini.« S tem je hotel poudariti, da je pomen Primoža Trubarja v tem, da nas je prvi vpeljal v kulturno življenje Evrope, a genialni Prešeren je bil in je še danes edinstven kot umetnik, ki je mahoma dvignil slovensko poezijo do evropske višine. Namesto Primoža Trubarja bi bil morebiti lahko tudi kdo drugi opravil nalogo, kakršno je opravil on, Prešerna pa nam ne bi mogel nihče nadomestiti. To je pravična sodba, s čimer nikakor ni zmanjšan velik kulturni pomen Primoža Trubarja. Trubar je prvi slovenski pisatelj in kot ustanovitelj protestantovskega slovstva najvplivnejši med našimi protestantskimi pisatelji, med katerimi je bil tudi najplodovitejši. Položil je čvrste temelje slovenski kulturi. To je njegova zgodovinska, neminovna zasluga. Naš znani pisatelj Tone Seliškar je kot primer presojanja naprednosti v zgodovini našega naroda zapisal o Trubarju (Delavska enotnost z dne 23. 9. 1949) naslednje: »Velika zasluga Trubarja in naprednost njegovih knjig se izraža v pogumu, da se je podpisoval kot »rodoljub ilirski« in »prijatelj vseh Slovencev« in ker zahteva pravice za slovenski jezik v verskih obredih. V takih zahtevah je že izražen napor zatiranega ljudstva, ki se hoče dvigniti.«

Trubar se je rodil leta 1508 na Raščici pri Turjaku, bržkone 8. junija. Njegovega doma ni več. Njegov oče Mihael je bil kot tesar in mlinar, premožen mož, a je umrl že leta 1525 ob priliki nekega kmetijskega upora, ko so ga uporniki obesili. Pred smrtjo je poskrbel za šolanje svojega sina Primoža, ki ga je poslal 1521 v malo šolo na Reki. Kmalu nato je prišel Primož Trubar v Salzburg in nato na Dunaj. Tu ga je menda spoznal tržaški škof Peter Bonomo, ki je do leta 1523 oskrboval dunajsko škofijo. Vzel ga je k sebi v Trst, kjer se je Trubar nato pripravljval za duhovniški poklic in se navzel protestantovskega duha. V duhovniški službi je bil v Loki pri Zidanem mostu, potem kot stolni pridigar v Ljubljani, oskrboval je župnijo v Laškem ob Savinji, nakar je bil stolni kanonik v Ljubljani.

Odtod je moral na kapiteljsko župnijo v Št. Jerneju na Dolenjskem. Leta 1547 je prišlo kraljevo povelje, naj Trubarja z drugimi voditelji luteranstva zapro. Trubar se je zaporu izognil z begom in je prišel leta 1548 v Nürnberg. Na Nemškem se je Trubar dokončno odločil za augsburško konfesijo in postal pridigar v svobodnem mestu Rothenburgu na Bavarskem. Tu se je oženil in začel svoje pisateljsko delo. Leta 1551 je postal pastor v Kemptenu, deset let nato je bil delj časa v Urachu, kjer je bil nekaj mesecev tudi župnik. V letu 1562 se je vrnil z družino v domovino in je kot vrhovni



*Primož Trubar*

Primož Trubar (1508—1586)

Na desni: Začetek besedilu prve slovenske knjige iz leta 1551

**B G E M S L O**

uenjom / Gnado / Wyr / Wylo  
host inu prauu Sposna  
ne boshye / skusi Jev  
susa Christusa  
proffim.



**D** Obi kerzheniv  
ki / Jest sem / lete  
stule is suetiga  
pisma ( inu nih  
islage vte peisu  
ni shloshene ) katere vsaki sasop  
ni zhlouit / kir hozhe vnebu pryti  
ima veiditi inu derstati / hrim  
tudi to litania inu ano pridigo /  
vle te buquice / pustill prepisati  
vna shiefig / Bogu nazhast inu  
hdozbrumu vssem mladim tar  
preprostim ludem nashe desher  
le. **S**akai is tih / se vsaki labku

upravitelj slovenske cerkve deloval za razširjenje protestantstva na Kranjskem in Goriškem. Leta 1564 je po izgonu odšel na Württemberško, kjer je dobil župnijo v Lauffenu ob Neckarju, kmalu nato (1566) pa se je preselil v Derendingen. Le enkrat (1567) je še za kratko dobo videl domovino. Umrl je 29. junija 1586 in so ga slovesno pokopali. Spominska plošča v cerkvi v Derendingenu z latinskimi posvetilom govori o velikem ugledu, ki ga je užival naš reformator na Nemškem.

Trubar je dal proti koncu leta 1550 v Tübingenu tiskati svoj rokopis Katekizma in Abecedarja v svojem rodnem jeziku. V začetku 1551. leta je potem izšla prva slovenska knjiga. S pomočjo bivšega modruškega in koprškega škofa Vergerija je izdal Trubar leta 1555 novo izdajo svojih prvih dveh spisov (Abecedarja in Katekizma) ter Evan-

gelij sv. Mitevža. Oskrbel je Slovincem prevod Novega testamenta in razne katekizme, pesmarico, »Cerkovno ordningo«, »Artikule (nauke) te prave stare vere krščanske« in nazadnje še prevod Lutrove »Postile«, ki jo je dovršil na smrtni postelji. Poleg pisateljskega dela samega je važno, da je bil Trubar eden najplodovitejših zlagateljev protestantskih cerkvenih pesmi. Nadalje, da je priredil naš črkopis in da je na osnovi svojega dolenskega narečja ustvaril slovenski knjižni jezik, za čigar čistost in lepoto se sicer ni preveč trudil. Vnašal je mnogo tujk in skovank, vendar je Trubarjeva slovenščina dragocena za zgodovino slovenskega jezika, ker nam je ohranila mnogo starinskih besed in oblik. Osnova, ki jo je položil Trubar, je bila zanesljiva, da so na nji lahko pogumno nadaljevali gradnjo slovenske kulture njegovi sodobniki in nasledniki kakor tudi protireformatorji. Na temeljih Trubarjevega književnega dela je zraslo slovensko slovstvo.

Kakor smo že objavili, bo dalo naše Poštno ministrstvo letos v promet spominsko znamko v proslavo naše pomenljive kulturne obletnice. Podrobnosti bomo še javili.

Inž. Ciril Pirc

## Znane in neznane dežele filatelije

(1. nadaljevanje)

### E.

**Ekvador** — južnoameriška republika ob ekvatorju — odtod ime — obsega severozahodni del celine. — 300.000 km<sup>2</sup>, 3.400.000 prebivalcev. Glavno mesto: Quito. Denarna veljava: 1 Condor = 10 Sucre, 1 Sucre (Peso) = 100 centavos.

nega tečaja. 8.3 milijone km<sup>2</sup>, od tega 3 milijone km<sup>2</sup> kopnega. Obljuden je samo otok Južna Georgija. Upravno podrejeno Falklandskemu otočju.

**Fidži otoki** (Fiji Islands) — otočje 250 otokov (od tega 80 obljudenih) v Tihem oceanu vzhodno od Av-



### F.

**Falklandsko otočje** — skupina otokov v južnem Atlantskem oceanu vzhodno od južnega konca Južne Amerike. Velikobritanska kronska kolonija od l. 1833. 15.715 km<sup>2</sup>, 2000 prebivalcev. Glavno mesto: Stanley. Denarna veljava: angleška.

**Falkland Dependency** — od leta 1917 uradni naziv britanskega zapadnega antarktičnega ozemlja do juž-

stralije. Od leta 1874 velikobritanska posest in kronska kolonija. 18.344 km<sup>2</sup>, 270.000 prebivalcev. Glavno mesto: Suva na otoku Viti Levu. Denarna veljava: angleška.

**Francoska Ekvatorialna Afrika** (Afrique Équatoriale Française) — ozemlje Francoske Unije v ekvatorialni Afriki med Libijo, anglo-egipčanskim Sudanom, Belgijskim Kongom in Francosko Zahodno

Afriko. Nastala je leta 1910 iz kolonij Gabun, Moyen Congo, Ubangi-Chari in Tchad ter kot mandatno ozemlje del Kameruna. 2 milijona 510.000 km<sup>2</sup>, 4.270.000 prebivalcev. Glavno mesto: Brazzaville. Denarna veljava: francoska.

**Francoska Guiana** — francoski del Guiane, pokrajine na severovzhodu Južne Amerike med Atlantskim oceanom, Amazonasom in Orinokom. »Stara kolonija« Francoske je od l. 1947 sestavni del matične dežele. 91.000 km<sup>2</sup>, 29.000 prebivalcev. Glavno mesto: Cayenne. Denarna veljava: francoska.

**Francoska Indija** (Établissements Français dans l'Inde) — francoske posesti v Prednji Indiji, to so: Pondichéry, Karikal, Yanaon, Mahé in Chanderiagor. 150 km<sup>2</sup>, 348.000 prebivalcev. Glavno mesto: Pondichéry. Denarna veljava: francoska. Usoda teh posesti še ni dokončno rešena ter se bo rešila verjetno s plebiscitnim zaključkom o priključku k Indiji.

**Francoska Oceanija** (Établissements Français en Océanie) — posestno stanje Francoske Unije v Oceaniji, obstoječe iz otočij: Družbeni otoki, otoki Markezas, Tuanotu, Tubuai, Mangareva in Bass. 3998 km<sup>2</sup>, 56.000 prebivalcev. Glavno mesto: Papeete na Tahitiju. — Denarna veljava: francoska.

**Francoska Somalija** — posest Francoske Unije na velikem Somalijskem polotoku, odnosno ob Adenskem zalivu na afriški obali. 21.700 km<sup>2</sup>, 46.000 prebivalcev. Glavno mesto: Djibouti. Denarna veljava: francoska.

**Francoska Zahodna Afrika** (Afrique Occidentale Française) — delež Francoske Unije na tropični zahodni Afriki. Največja izmed francoskih upravnih enot, a po tuji posesti površinsko zelo raztrgana. Obstoji iz bivših kolonij Senegal (Senegambia), Francoska Guineja, Slonokoščena obala, Dahomey, Francoski Sudan, Gornja Volta, Mauretanijska in Niger ter kot man-

datno ozemlje del Toga. 4.675.500 km<sup>2</sup>, 16.000.000 prebivalcev. Glavno mesto: Dakar. Denarna veljava: francoska.

**Futuna** — obljudeni otočič Hoornove otočje skupine severovzhodno od otočja Fidži.

## G

**Gabun (Gabon)** — del Francoske Ekvatorialne Afrike južno od Kameruna ob Atlantskem oceanu. 274.870 km<sup>2</sup>, 400.000 prebivalcev. Glavno mesto: Libreville. Denarna veljava: francoska.

**Gambia** — velikobritanska posest in kronska kolonija v tropični zahodni Afriki, porečje reke Gambia, obdana od Francoske Zahodne Afrike. Od leta 1588 v velikobritanski posesti. 10.538 km<sup>2</sup>, 251.000 prebivalcev. Glavno mesto: Saint Mary of Bathurst. Denarna veljava: angleška.

**Gilbert and Ellis Islands** — velikobritanska kolonija z otočji Gilbert, Ellis in Fanning ter otokom Banaba. Vsa leže v Tihem oceanu vzhodno od Nove Guineje, otočje Gilbert pa ob ekvatorju. 1185 km<sup>2</sup>, 36.000 prebivalcev. Upravni sedež: največji otok Tarawa. Denarna veljava: angleška.

**Gold Coast** — Zlata obala — od leta 1821 velikobritanska kronska kolonija ob Guinejskem zalivu v zahodni Afriki, zahodno od ustja reke Niger z delom Toga kot mandatnim ozemljem. 204.089 km<sup>2</sup>, 3.720.000 prebivalcev. Glavno mesto: Accra. Denarna veljava: angleška.

**Grenada** — otok zahodno-indijskih Malih Antilov, severno od Venezuele. Od leta 1762 v velikobritanski posesti. H koloniji spadajo še Južni Grenadini in otok Carriacou. 344 km<sup>2</sup>, 75.000 prebivalcev. Glavno mesto: Saint Georges. Denarna veljava: angleška.

**Guadeloupe** — največji otok Malih Antilov, severno od Venezuele. Od leta 1674 francoska posest. »Stara kolonija« Francije je od leta

1947 sestavni del matične dežele. Otoku je priključenih še 6 manjših otokov. Glavno mesto: Basse Terre. Denarna veljava: francoska.

**Guam** — največji otok Marianskega otočja, važno vojno oporišče ZDA v Tihem oceanu, vzhodno od Filipinov. 534 km<sup>2</sup>, 25.000 prebivalcev. Glavno mesto: San Ignacio de Agaña. Denarna veljava: ameriška.



**Guatemala** — suverena republika Srednje Amerike, južno od Mehike. Meji na Tihi in Atlantski ocean, Britanski Honduras, Honduras in El Salvador. 108.889 km<sup>2</sup>, 3,754.000 prebivalcev. Glavno mesto Guatemala. Denarna veljava: kvecal = 100 centavosov.

**Guiana** ali Guajana — pokrajina na severovzhodu Južne Amerike med Atlantskim oceanom, Amazonasom in Orinokom. Posest si delijo Brazilija, Velika Britanija, Nizozemska (Suriname), Francija in Venezuela. Obalo je odkril leta 1499 Alonso de Hojeda, spremljevalec Ameriga Vespucija.

**Guinea** — obalna pokrajina ob istoimenskem zalivu zahodne Afrike med Saharo in jugozahodno afriško obalno puščavo, nekako od Senegala do Kunene. Prvotna delitev na Poprovo, Slonokoščeno, Zlato in Suženjsko obalo je zgubila na svojem gospodarskem pomenu.

## H

**Haiti** — suverena republika na zahodni polovici istoimenskega otoka Velikih Antilov, vzhodno od Kube. 27.750 km<sup>2</sup>, 3,700.000 prebival-

cev. Glavno mesto: Port-au-Prince. Denarna veljava: 1 Gourde = 100 Centimes.

**Honduras** — suverena republika Srednje Amerike ob Honduraškem zalivu z obalno dolžino 650 km. Meji na Guatemalo, Salvador, Nicaragua ter z zalivom Fonseca na Tihi ocean. 153.226 km<sup>2</sup>, 1,260.000 prebivalcev. Glavno mesto: Tegucigalpa. Denarna veljava: 1 Lempira = 100 centavos.

**Hongkong** — otok ob obali kitajske province Kuangtung. Je z nasprotni ležečim polotokom Kaulunom važno pristanišče. Velikobritanska kronska kolonija po Nankinški pogodbi iz leta 1842. Del področja (Kaulun) vzet od Kitajske v zakup. 1013 km<sup>2</sup>, 1,800.000 prebivalcev. Glavno mesto: Victoria. Denarna veljava: 1 (Hongkong) dolar = 100 centov.

**Hoorn** — dva mala vulkanična otoka (Futuna in Alofi) v Tihem oceanu severovzhodno od otočja Fidži. Spadata k francoski koloniji Nova Kaledonija.

## I

**Ifni** — od leta 1878 španska kolonija ob Atlantski obali severozahodne Afrike. 2500 km<sup>2</sup>, 20.000 prebivalcev. Glavno mesto: Ifni. Denarna veljava: španska.

**Indokina** — veliki polotok med Hindustanom in Kitajsko, porečjem Iravadija, Salurna, Mei-Nama, Mekonga in Rdeče reke. Posesti si dele Siam (Tai), Kambodža, Cochinchina, Anam, Tonkin in Malaka.

**Indokina, francoska** — obsega od zgoraj imenovanih držav Kambodžo, Anam, Cochinchino in Tonkin. Glej tudi: Viet-nam.

**Indonezija** — Združene Države Indonezije so nastale iz nizozemske posesti v Malajskem otočju. Suverena republika v sklopu Nizozemske Unije. 1,904.346 km<sup>2</sup>, 76,360.000 prebivalcev. Glavno mesto: Batavija. Denarna veljava: sen. (Dalje)



Pavle Anderlič

## POŠTNI ŽIGI NA SLOVENSKEM (9. popis)

Opomba: v nižje navedenem popisu tujih imen za časa zasedbe pomenijo označbe:  
 LP = Ljubljanska pokrajina, M = madžarska zasedba, N = nemška zasedba in  
 IT = pod Italijo (cona je navedena zaradi orientacije).

Tek. št.	Državna pošta LRS	Zasedb. področje	Tuje ime za časa zasedbe
251	POSTOJNA	IT	Postumia — cona B
252	PRAGERSKO	N	Pragerhof
253	PREDDVOR	N	Höflein (b. Krainburg)
254	PRESERJE	LP	IT: [Lubiana] — N = Preser
255	PRESTRANEK	IT	Prestrane — cona B
256	PREVALJE	N	Prävali
257	PREZGANJE	N	Preschgain
258	PRISTAVA	N	a) Pristova (b. St. Marein Erlachstein) b) Bärental (Steierm.)
259	PROSENJAKOVCI	M	Pártosfalva
260	PRVACINA	IT	Prevacina — cona A
261	PTUJ	N	a) Pettau, b) Pettau — Deutsch für immer!
262	PTUJSKA GORA	N	a) Maria Neustift (b. Pettau) b) Bergneustift (Steierm.)
263	PUCONCI	M	Battyánd
264	RACE	N	Kranichsfeld (Steierm.)
265	RADECE pri Zid. mostu	N	a) Ratschach (b. Steinbrück) b) Ratschach (Steierm.)
266	RADMIRJE	N	Frattmannsdorf (Sann)
267	RADOMLJE	N	a) Radomlje, b) Radomle (Kärnten)
268	RADOVLJICA	N	a) Radmannsdorf, b) Radmannsdorf (Kärnten), c) Radmannsdorf (Oberkrain)
269	RAJHENBURG	N	Reichenburg (Steierm.)
270	RAKA	N	Arch (b. Gurkfeld)
271	RAKEK	LP	IT: [Lubiana]
272	RANKOVCI	M	Ferenczlak
273	RATEČE-PLANICA	N	Ratschach (Wurzener Save)
274	RAZDRTO	IT	Preval — cona B
275	RECICA OB SAVINJI	N	a) Riez (Steierm.) b) Rietz (Steierm.)

(Dalje)



## Kako in kaj naj zbiramo?

Starejši filatelisti imajo zvečine v osnovi izbrano pot v svojem udejstvovanju. Novincem pa se zastavljajo nešteta vprašanja, ko iščejo poti, po kateri naj bi usmerili zbiranje znamk. In prav novincem moramo posvetiti največjo pažnjo in jim pomagati pri reševanju osnovnih vprašanj filatelije.

Odgovoriti si moramo predvsem na vprašanje: kaj nam pravzaprav nudi filatelija? Filatelija je lahko igračkarnje s koščki papirja, lahko se izrodi v špekulacijo, nedvomno pa je zelo poučna veda in koristna zabava. Igračkanje je, če znamke lepimo brez vsakega študija v albume in jih kvečjemu uredimo po serijah, ki jih navaja katalog. Kdor misli barantati z znamkami, je špekulant. Pravi filatelisti pa iščemo v znamkah vse poučno, kar nam lahko nudijo te male umetnine. Pred vložitvijo je torej treba znamke preučiti. Ob njih se bomo mimogrede naučili mnogo zgodovine, zemljepisja, prirodopisja in politike. Spoznali bomo države in celine ter jih ocenili tudi z umetniškega stališča. Filatelija naj bo torej povsem poučna, zato bi h katalogu znamk vedno sodil tudi leksikon. Filatelija vzgaja kritični okus pri ocenjevanju lepote znamk, še bolj pa pri vlaganju znamk v albume, kjer stremimo za tem, da dosežemo kar se da lepo obliko in podobo. Ni vseeno, če so znamke na hitro nametane ali če so lepo zložene. Z načrtovanjem in odmerjanjem prostora se vadimo v risanju in natančnosti. In še tole: znamke nam nudijo poleg poučnosti mnogo veselja in razvedrila. Pri vsem tem pa si ustvarjamo s štednjo še neko vrednost.

Kaj naj zbiram? Ves svet? Doslej je izšlo že 200.000 znamk, vsak dan pa izhajajo nove. Zato so se zbiralci v zadnjem času omejili samo na nekatere države ali področja. Kljub ozkosti sodim, da mora mladina stremeti za čim širšim področjem, za zbiranjem znamk vsega sveta. Res je, da nihče ne

bo imel nikdar vseh znamk. Kje pa je zapisano, da mora imeti vse? Stremel bo pač za tem, da jih zbere čim več in da se bo ob njih čim več naučil. V tem bi predlagal preferenčni ali prednostni sistem. Se pravi, da bomo znamkam nekaterih področij dajali prednost, druga področja pa nekako zapostavljali, vendar ne izključevali.

Če pa že moramo preiti na specializacijo, potem naj bo vsaj smotrna. Naj navedem primer prav poučne zbirke: osnova je naša lastna država, iz katere prehajam v zgodovino in zbiram vse tiste države, ki so se v preteklosti dotaknile našega slovenskega ali pa jugoslovanskega ozemlja (Avstrija, Madžarska, Italija, Nemčija itd.). Morda samo za tisto dobo, ko so znamke teh držav bile v prometu na našem slovenskem ozemlju ali pa celotno. Tako zbirko bi lahko imenovali narodnozgodovinsko in njena poučnost bi bila zelo velika, za nas Slovence pa zelo obširna, saj bi vključevala razen navedenih držav tudi stranska področja, ki niso ravno lahka, zato pa toliko bolj važna (Julijska krajina, Ljubljanska pokrajina, madžarska okupacija, obe coni Trsta itd.).

Ali naj zbiramo žigosane ali čiste znamke?

Tudi tu je odločitev težavna. Žigosane so večinoma cenejše in lažje dosegljive. Žigosana znamka je tudi opravila svojo poštno dolžnost ter sodi samo še v album. Toda nežigosane so čiste in lažje na njih preberemo sliko in napis, lažje torej znamko preštudiramo. Vsekakor bo tu moralo obveljati načelo: čim bolj je znamka čista, tem rajši jo bomo uvrstili v zbirko, ali pa v zbirki celo zamenjali z bolj čisto. Tu pa naletimo na nesrečno vprašanje o lepilu. Ali je znamka zadaj res tako važna in poučna? Ne bodimo smešni! Lepil je kemična sestavina in je čudno, da niso dodane v njenem opisu še njene kemične formule in lastnosti. Pred leti sem v Trstu videl Angleža

ali Američana, ki je nakupil znamke in jih dal takoj oprati, kar je prodajalka tudi storila. Za to je imela že pripravljeno posodo in pripravo za hitro sušenje. Nato je tujec spravil znamke v listnico in prav gotovo se mu niso sprijele, kakor so se moje. Moral sem jih tudi jaz oprati in sedaj nimam z njimi nobene skrbi več.

Kaj pa zobčanje? Razložek je res velik, zlasti v ceni. Ali pa je v tem tudi kaj poučnega, ne vem. Kdor ima pri tem veselje, mu ga rade volje prepustim. Prepričan pa sem, da se iz tega ne bo mnogo naučil. Če bomo hoteli s filatelijo v širino, se bomo morali odreči raznim posebnostim in bomo morali predvsem paziti na podobo, ki je po moji sodbi bistveni del znamke.

In posebnosti? V časopisih vedno pogosteje čujemo treznejše glasove, ki nastopajo proti posebnostim, ker te

znamkam in državam niso posebno v čast. Čim več nepravilnosti, tem slabši in bolj površen je bil tisk. Ali naj filatelisti to še ovekovečimo? Kaže, kakor bi se specializirali v zbiranju slabih slik, anomalij in izvržkov. Mogoče bo kdo ugovarjal, da se prav pri tem vadimo in opazovanje podrobnosti in otenkov barv. Že res, toda to ne sme postati bistven del filatelije, kakor le prepogosto čitamo v naših revijah. Morda pri nas govorimo toliko o raretetah prav zato, ker jih je preveč in kar je posledica nekdanje površne emisijske politike.

Se mnogo je problemov v naši filateliji, ki bi se jih morali dotakniti. Ni sem nameraval postaviti kakšne norme pri zbiranju znamk. Vsak ima svoje veselje in svoj okus. Zanimivo bi bilo, če bi še drugi povedali svojo sodbo v naši reviji, morda v anketi.

## Znamenite znamke „Post Office“

### z otoka Mavricija

Znamke nas vodijo daleč po svetu in tudi precej daleč v zgodovino. Okoli njih se vrste premnoge zgodbe, pustolovščine, prigode. Mnogo tega je zbral Maks Büttner v svoji lepo opremljeni knjižici »Romantika pisemske znamke«, ki je pri nas še malo znana; zato smo iz nje povzeli naslednjo duhovito prigodo.

Mavricij — ne samo zbiralci znamk, marveč tudi laiki prisluhnejo, kadar zaslišijo to ime. Njegova slava je segla daleč čez meje sveta pisemske znamke, in kdor sliši to ime, mu zaplešejo pred očmi velikanske vsote. Mavricij — to ime ni tako tuje, kakor nam zveni. Ko so Nizozemci prevzeli leta 1598 ta samotni otok onkraj Afrike, ki ga je odkril Portugalec Mascarenhas, so ga krstili z imenom znanega nizozemskega zavojevalca princa Moritza Oranien — Nassauskega. Pozneje so prišli Francozi in so otok prekrstili v Ile de France. Ko se je Napoleonova zvezda bližala zatonu, so se otoka polastili Angleži

(1810) in mu vrnilo ime Mauritius. In tako je ta otok postal do današnjih dni prečudna mešanica: košček kopnega, ki leži med Afriko in Indijo, je v angleški posesti, bil pa je portugalski, nizozemski in francoski, ima latinsko ime, poimenovan pa je po holandskem princu, ki je bil nemškega rodu.

Daleč na jugu, v Indijskem oceanu, v največji samoti, še 880 km daleč od Madagaskarja, leži ta samotni košček sveta. Le redkokdaj ga obiskujejo ladje, odkar je Sueški prekop skrajšal pot na Daljni vzhod. To je skalnata visoka planota s tremi daleč vidnimi planinskimi vrhovi, naokoli pa plodovitna primorska zemlja, na kateri uspeva kava, kakao, citronovci, sladkorni trs, ki je med poglavitnimi viri dohodkov za kakšnih 400.000 prebivalcev. Slikovito ležeče glavno mesto Port Louis, nekaj manjših pristanišč, bogoten rastlinski in živalski svet, zlasti mnogo opic, pogostoma peklensko vroče poletje, skoraj pod soncem ravnika — to je Mavricij

Ta otoček, ki plava na Oceanu kakor drobcec prahu, je zaslovel v svetu po dvojem: v književni zgodovini po romanu »Pavel in Virginija« francoskega pisatelja Bernardina de Saint-Pierrea, čustveni ljubavni zgodbi, ki se odigrava na Mavriciju in je prevedena v mnoge jezike. Na otoku so celo postavili spomenik temu izmišljenemu ljubavnemu paru. Roman je izšel 1788 in je imel velikanski uspeh. Še večjo slavo pa je prinesla temu otoku v svetu zbiralcev in še daleč izven tega neka druga prav tako skromna kakor smešna okoliščina: pozabljenost francoskega urarja. Ko ne bi bilo monsieurju Barnardu leta 1846 naročeno, da izdela prvo pisemsko znamko za ta otok in ko ne bi bil možak do polovice pozabil naročenega napisa, bi se pač živ krst ne zmenil za rdečo in modro znamko Mavricija.

Vrli možak Barnard — urar, draguljar in bakrorezec — je pozabil prave besede za levi rob znamke, ko je že vrezal risbe na svojo bakreno ploščo. Da bi si osvežil šibki spomin, se je napotil Barnard na poštni urad in je hotel pravkar vstopiti, ko je nad vhodom opazil napis »Post office« (poštni urad) in je bil prepričan, da je uganil pravo. Obrnil se je, hitel domov, vrezal obe besedi — namesto pravilnega napisa »Post paid« (poštnina plačana) — in nesreča je bila tu. Seveda, nesreča, ki je prinesla svetovno slavo samotnemu otočku in dvema koščkoma papirja ter je doslej pripomogla že marsikateremu lastniku teh papirčkov do prav čednega premoženja.

Samo še tri in dvajset teh neznatnih papirnatih četverokotnikov pričuje danes po vsem svetu o tej velikanski in dragoceni zmoti v filateliji. Osem nežigosanih in petnajst žigosanih komadov prvih Mavricijevih znamk varuje danes čreda velikih in bogatih zbiralcev kot najdragocenejše redkosti — (če odštejemo enkratno Britansko Guiano za en cent). Hranijo jih v jeklenih omarah, ki so varne pred ognjem in vlomom, v čvrstih jeklenih okvirih, pod debelim nezdroljivim steklom, vzdane v steno kakor v berlinskem državnem poštnem muzeju. Čudite se? Da, te

znamke so vredne čedne milijončke in takšne vsotice še vedno plačujejo bogati zbiralci, zlasti onkraj »velike luže«.

Ko je žena guvernerja na Mavriciju, Lady Gommerjeva, dne 21. septembra 1847 prilepljala pravkar izdelane znamke na kuverte svojih povabil, s katerimi je vabila na plesno prireditev, se ji pač ni sanjalo, kolikšno čast in vrednost bodo nekoč žele ponesrečene prve poštne znamke tega otoka. Mnoge izmed teh Mavricijevih znamk so še da-



nes prilepljene na tistih povabilih, nekatere druge so se znašle na pisnih, poslanih v Bordeaux, ki je bil takrat v živahnih trgovskih stikih z otokom Mavricijem. Od tega je minilo že dobrih sto let. V naslednjem naj opišemo eno izmed življenjskih zgodbic teh trindvajsetih sestic.

Znamka, o kateri govorimo, je v krogih strokovnjakov, ki se pečajo z Mavricijevimi znamkami, in v zadevni literaturi šestnajsta po vrstnem redu. Zobčasa je prizadel njeno letopo in znamka kaže v desnem spodnjem kotu in levo na zgornjem robu častivredne sledove svojega dolgotrajnega boja za obstanek. Pa vendar je še vedno mladostno sveža. Poštni uradnik ni leta 1847 nič kaj obzirno ravnal z njo in je s svojim debelim žigom skoraj docela pokrtil mladostno glavico kraljice Viktorije. Zaradi tega pa je ne bomo manj cenili in je ne bomo zaradi majhnih lepotnih napak omalovaževali. To je in ostane pristna Mauritius »Post office« za en penny in s tem ena izmed najznamenitejših v filateliji.

Kako je preživela svoja dosedanja leta? Zelo nestanovitno. Kolikor vemo, se je izprva pomudila do leta 1865 pri zbiralki Borchardovi v Bordeauxu. Bila je torej v nežni mladosti svojih osemnajstih let, ko so se pričela njena burna potovanja, na katerih je preživela marsikateri vihar. Leta 1865 se je preselila v neko Schillerjevo zbirko, odkoder jo je ponesel neki Pouget leta 1897 v Bordeaux. Kmalu nato jo je Pouget prodal za deset tisoč frankov pred leti umrlemu specialistu za mavricije Juriju Kirchnerju v Petrogradu. Da je bil ta stari možak pravi zbiralec, dokazujejo vrstice, ki jih je nekdo pisal svojemu prijatelju: »Čudite se, da sem pridobil takšnega invalida; toda čez vse sem hrepenel po eni sami Post Office. Znamke takrat nisem hotel popravljati, ker je bilo po moji sodbi bolje, da je vse vidno; moj kupec pa je drugače sodil.« Ta kupec je bil nemški zbiralec Lenzki je kupil znamko leta 1898 za kakih 8000 frankov od Kirchnerja, ko je ta našel novo, lepšo znamko. Novi lastnik je poskrbel za pomladitev svoje znamke. Poslal jo je v Frankfurt ob Meni, odkoder se je vrnila bolj sveža in zdrava; spretni obnovitelj je odpravil vse pomanjkljivosti.

Kmalu nato je romala dalje in prišla 1909 v veliko berlinsko trgovino z znamkami, kjer spet ni delj časa ostala. Prišla je nova ljubezen na prvi pogled in že jo je odvedel novi častilec. Bilo je leta 1910. Sledil je nenavaden Joživljaj. Na zbiralčevo željo je bila kupčija sklenjena s pogojem, da bo kupec plačal znamko šele 20. avgusta naslednjega leta, ko bo prejel svojo dividendo; če pa ne bo učakal plačilnega dne, lahko tvrdka vzame znamko nazaj. Ker je bil kupec v najlepših letih, je lastnik veletrgovine z znamkami rad privolil v kupčijo. Pozneje se je s kupcem pogostoma pogovarjal po telefonu in ga je poklical tudi na dogovorjeni dan v avgustu — tedaj pa je na svojo grozo zvedel, da je zbiralec minulo noč umrl. Le kratek čas se je lahko veselil svoje Post Office.

Tako se je torej sirota po pogodbi vrnila spet v Berlin, nakar se je pričelo

dolgoletno, zelo nemirno in pustolovsko življenje. Leta 1912 je prišla v last belgijskega zbiralca Carolysa, ki je zanjo plačal 10.000 frankov in jo kmalu prodal belgijskemu prekupečevalcu. Nato je potovala čez Francijo in čez Rokavski preliv na Angleško in se znašla na dražbi v Londonu. Prvi kupec, ki je bil začetnik, je znamko vrnil tvrdki, ker jo je izdražbal, ker se ni mogel prav sprijazniti z »reparirano znamko«. Nato je bila prodana za 15.000 frankov, kupil jo je neki Joicey in spet je šla iz rok v roke. Še 1920 je bila v lasti škotskega zbiralca Coxa v Dundeeju. Pozneje je šla na izlet v Avstrijo in napravila več stranskih skokov. V letu 1934 se je znašla v Nemčiji, kjer jo je prekupečevalec prodal svojemu poslovnemu tovarišu, ta pa nekemu zbiralcu. Tri leta pozneje se je še govorilo, da je bila spet prodana za 34.000 mark, — potem pa vse tiho je bilo...

V devetdesetih letih — 1847 do 1937 — je ena sama rdeča znamka Mavricija št. 1 opravila tako burno pot skozi življenje. Neznaten, lahak, pa vendar tako znamenit košček papirja! Kjerkoli že je, naj stoletnica z mladostno glavo učka še mnogo vedrih let! Vse te stare »žer-nice« z Mavricija so več ali manj še čvrste in vsaka ima »burno« življenje za seboj.

\*

Prve znamke Mavricija so prišle v promet 21. septembra 1847 s sliko angleške kraljice Viktorije (glava z diademom). Zaradi pomotnega napisa »Post Office« sta ostali znameniti in redki obe prvi vrednoti za en penny (oranžna) in 2 pennyja (temno modra). Obe sta bili tiskani v malenkostni nakladi po 500 kosov. Znano je, da je ohranjenih od oranžne 11 kosov (od teh 7 na pismu), dve pa nerabljeni. Od modre je ohranjenih 6 nerabljenih in 6 žigosanih (od teh 3 na pismu). Dolgo po izidu (1912) so bili narejeni ponovni tiski (novo tiski). Znanih je tudi nekaj črnih odtisov z originalne tiskovne plošče. Razume se, da ti tiski zdaleč ne dose-gajo vrednosti in pomembnosti prvih originalov. (Op. ur.)

## NOVE ZNAMKE V SVETU

### Albanija

2. V Pragi so tiskali novo letalsko serijo, ki je izšla v bakrorezu decembra lani in ima 6 vrednot: 0,50, 1, 2, 5, 10 in 20 lekov. Znamke predstavljajo albanske pokrajine in mesta.

3. Narodne junake prikazujejo znamke, ki so izšle 25. decembra lani v prslavo 10. obletnice osvoboditve. Vrednote po 2, 2,50, 3, 5 in 8 lekov je natisnila državna tiskarna v Pragi.

### Češkoslovaška

4. Mirovna serija ima 4 vrednote in je izšla 20. 1. 1951. Znamki za 1,50 in 5 kčs prikazujeta pisatelja J. Fučika, ki je dobil Nobelovo nagrado za mir, znamki za 2 in 3 kčs pa kažeta sliko Pablo Picassa »Golob miru«.

### Danska

Zadnjič smo pomotoma javili, da sta izšli novi frankovni znamki za 8 in za 70 örov. V resnici je samo ona za 70 örov frankovna, medtem ko je prva portovna.

3. S sliko Friderika IX. sta izšli 8. II. dve nadaljnji vrednoti: 35 in 55 örov.

4. Danska šola za pomorske častnike je praznovala 250 letnico obstoja. V prslavo te obletnice so izdali znamki za 25 in 50 örov s sliko jadrnice.

### Francija

6. 20. januarja letos je izšla frankovna znamka za 12 frankov s sliko znamenitega gradu Fontainebleau.

### Grčija

2. Tzkv. dodekaneška serija je dobila 1. 12. 1950 še dodatno vrednoto za 1500 drahem.

### Madžarska

4. Dne 24. 2. 1951 so izšle posebne znamke za II. kongres delavske Partije: 10, 30, 60 filerjev in 1 forint.

5. Dne 1. marca je prišla v promet serija s slikami domačih živali. Vrednote: 10, 20, 30, 40, 60, 70 filerjev, 1 in 1,60 forinta.



### Nemčija - vzhodna

2. Za 75. rojstni dan predsednika W. Piecka je izšla znamka za 5 DM z njegovo sliko kot dodatna vrednota k frankovni seriji. Glob. tisk (rez), naklada 3,000.000.



3. Za letošnje II. zimsko športno prvenstvo v Oberhofu sta izšli znamki za 12 in 24 pfenigov s sliko voznje z bobom in smučarja-skakalca.

### Norveška

1. Kot prve vrednote nove frankovne serije so izšle 20. XII. lani znamke za 10, 15 in 25 örov. Znamke od 1 do 20 örov bodo prikazovale poštni rog, od 25 do 80 örov pa kralja.



2. Stoletnico rojstva norveškega pesnika in buditelja, ki je gojil zlasti stari narodni norveški jezik (tkzv. novo norveščino) Arne Garborga so pro-



slavile 3 znamke; 25, 45 in 80 örov. Naklada prve 3 milijone, zadnjih po milijon. Na sliki je pesnik, napis je v novi norveščini »NOREG« namesto običajnega »Norge«.

### Poljska

3. Kot zadnja vrednota frankovne serije je izšla oktobra lani znamka za 15 zlotov.

4. 16. decembra lani so izšle razne vrednote frankovne serije s sliko predsednika Bieruta v novi znižani veljavi: 5, 10, 15, 25, 30, 40, 45 in 75 grošev.

5. Isti dan je izšla znamka za 45 grošev kot dodatna znamka k seriji »Obnova Varšave«.

6. 100. letnico smrti generala Josefa Bema je proslavila znamka za 45 grošev. Slika je ista kakor na madžarskih znamkah, ki so izšle za isto priložnost, le da je slavljenec na tej znamki v uniformi poljskega generala.

### Sovjetska zveza

10. 50. obletnica smrti slikarja Ajva sovskega: 40, 50 kop., 1 rubelj.

11. Serija 8 vrednot prikazuje moskovske visoke stavbe. Vse znamke imajo nominalno po 1 rubelj.

12. Jubilej časopisov »Pravda« in »Iskra«: 40 kop., 1 rubelj.

13. Sovjetska republika Kazakstan: 40 kop., 1 rubelj.

14. Upor dekabristov: 1 rubelj.

### Spanija

3. Vsakoletna protituberkulozna serija je izšla tudi 22. XII. 1950. Ima tri frankovne vrednote za 5 (2 milij.), 10 (14 milij.), 50 c (1 milij.) in letalsko vrednost za 25 c (1 milij.).

## N A Š E N O V E Z N A M K E

Dne 1. marca 1951 so izšle na področju VUJA-STO v novi nakladi nizke vrednote koprskih živalic (št. 21—24 na str. 86 našega glasila za leto 1950). Od prve naklade se nove znamke (glej sliko!) razlikujejo po barvi, razen znamke za 50 par, kjer v barvi ni bistvene razlike, pa tudi papir je nekoliko tanjši. Vrednote:



31. din 0.50 siva,

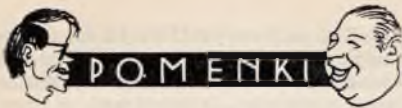
32. din 1.— oker,

33. din 2.— svetlo modra,

34. din 3.— rjavo rdeča.

Izdelava je ista kakor pri znamkah prve izdaje. Podatki o višini naklade in o sestavi pol še niso znani. Vse, kar smo pisali o teh znamkah v št. 5 lanskega leta, velja tudi za te »mladiček«. To zato, ker so portovne znamke (ribice) dokazale, da zmoremo kaj boljšega.

Dr. A. L.



Minil je mesec, pa smo spet v pogovoru.

O reviji na splošno bi kazalo spregovoriti nekaj besed. Skoraj vsi dopisniki so ugotovili, da je aktualna. Mislim, da je to glavna zasluga našega požrtvovalnega urednika tov. Pavla Anderliča. Prepričan sem, da se bo letos še bolj potrudil. Hudo pa je biti še bolj na tekočem, ker ni vse odvisno le od urednikove prizadevnosti. Rokopise za vsako naslednjo številko moramo oddati tiskarni do konca prejšnjega meseca, torej za marčno številko do 28. febr. 1951. Tiskarna obljubi le, da bo glasilo gotovo do konca meseca, za katerega številka izide. Tako je vsaka »novica« stara več tednov, preden jo članičitajo. Menim, da bodo te okoliščine vsi razumeli in da se ne bo kdo zaradi prekasnih sporočil hudoval.

Nekdo je pripomnil, da je bila revija suhoparna. Skoraj bi mu dal prav pa zato ponovno prosim vsakogar, da sem pa tja, morda celo vsak mesec, pomoči pero v črnilo in nam pošlje kakšen dopis. Tako bo revija postala bolj prisrčna, več domačnosti bo velo iz nje. Za vsebino dopisov gotovo ne boste v stiski, saj si vsakdo želi kakršno koli pojasnilo. Ta ali oni ima na zalogi kup vprašanj, spet drugi so slabe volje in si bodo z dopisom ohladili »hudo kri«. Kdor je dobro razpoložen, bo napisal kar cel članek ali pa vsaj dal zanj pobudo. Prav na kratko povedano: vsakdo naj ima glasilo tudi za svoje in naj se zaveda, da nima le pravice vanj dopisovati, stavljaliti vprašanja in pripombe, temveč da je takšno sodelovanje tudi velika želja uredniškega odbora.

Oblika revije večini ugaja. Letos smo ji ukrojili spet novo obleko, ki bo ostala vse leto ista, le barve

bodo vsakokrat druge. Nekaterim ni bilo pogodu, da smo lani med letom spremenili ovitek. Žal je to bilo nujno, ker je bil kliše že preveč obrabljen. Neki dopisnik meni, da bi bila oblika, ki jo ima glasilo bratskega hrvatskega saveza, primernejša. Morda ima prav, vendar je sedanja oblika večini všeč. Če bi bilo vse tako, kakor si želi odbor, bi revija imela velik format (21X30 cm), česar pa za sedaj ni mogoče izvesti.

Kar se papirja tiče, smo letos varni, ker smo v planu. Redki vedo, da je bilo lani treba iskati papir na vseh koncih in da večkrat tik pred novo številko še nismo vedeli, na kaj bi jo tiskali. Papir je brez dvoma kakovosten in vzbuja pregrešne želje urednikov drugih glasil. Kvaliteta omogoča, da tiskamo jasnejše in lepše slike, kar je glasilu gotovo v prid.

Vsi dopisniki so bili soglasni, da bodi revija obsežnejša, pa čeprav bi bila zato dražja. Obljubili smo za letos 4 strani več, torej 20 na mesec. Ker pa smo pri januarski številki ugotovili, da s tem izgubimo najmanj teden dni več zaradi tiska pa tudi stroški so nesorazmerno večji, praktično isti, kakor če bi tiskali več strani, bo izhajala revija še naprej v dosedanjem obsegu, t. j. na 16 straneh. Sicer pa ima glasilo z ovitkom dejansko 20 strani. Vsi so bili mnenja, da naj bo glasilo dražje, če bo obsežnejše. Vendar ni naš namen, da bi člani plačevali več, nego manj. Bolje bi bilo, da razširite krog naročnikov in da bi bila naklada revije večja. S tem bi bilo morda mogoče prejemati celo 32 strani za sedanjih 15 dinarjev. Prepričan sem, da bo vsakdo znal ceniti naš trud ter prizadevanje: nuditi kar največ za čim manjši znesek. Tu bi še omenil, da so vsi članki honorirani. Ne obogati pa kajpak nihče, ker znašajo naši honorarji največ tretjino onih, ki jih plačujejo druge revije (vrstica 1.50 din ozir. za strokovne članke 2 din). — Bolj pereče je vpra-

šanje, kako napolniti teh 16 ali več strani! Vsi bi radi le čitali, našli v glasilu vse mogoče, uživali nad nje-govo »zajetnostjo«. Kdo bo pa pisal? Ste že morda kdaj poizkusili? Če še ne, kar junaško pričnite! In ko boste prvič zagledali članek — svoji članek — tiskan, boste takoj spet dobili moč in veselje za pisanje no-vih prispevkov. Prav zares!

No, pretipali smo naše glasilo skoz in skoz. Sedaj vemo, kako in kaj je z njim. Rad bi se zato zahvalil vsem, ki so se odzvali vabilu v decembrski številki. Da ne bo skrivalnic, vam jih predstavim: Inž. Accetto Viktor, Ljubljana; Bohinc Ant., Kranj; Jam-nik Marjo, Ljubljana; Jazbec Franjo, Zagreb; Jurhar Martin, Brežice; Le-nassi Herman, Straža pri Novem mestu; Lenček Ludovik, Novo mesto; Logar Srečko, Idrija; Mlinar Filip, Šoštanj; inž. Mohorčič Henrik, Ma-ribor; Nusbek Zmago, Vrhnika; Pir-nat Ivan, Loka pri Črnomlju; Sto-viček Dalibor, Ljubljana; Škulj Leo, Črnomelj; Vončina Ciril, Mežica; Urbinc B., Novo mesto; Žnideršič Martin, Nova Gorica.

Kakor je bilo objavljeno, prejmejo vsi ti naši sodelavci nagrado. Kaj, bo vsakdo videl, ko mu jo prinese poštar. Nagrada naj jim bo skromno priznanje za njihovo pripravljenost in dobro voljo.

Omenil bi še rad, da sem si vestno zabeležil vse nasvete in predloge, o čem naj revija piše. Vsakdo bo našel odgovor v posebnem članku. Sedaj bomo pa po vrsti rešili vprašanja, ki ste jih poslali. Vsako vprašanje bo dobilo svojo številko, na katero se bo nanašal tudi odgovor. Kdor koli bi v zbezi s kakšnim vprašanjem vedel za pojasnilo, naj to sporoči na naslov:

Uredništvo »NOVE FILATELIJE«, Miklošičeva cesta 5, LJUBLJANA. V levem spodnjem kotu kuverte naj napiše: Pomenki. Enako naj store vsi dopisovalci, ki žele sodelovati v tej rubriki.

\*

1. Vprašanje (Škulj Leo, Črno-melj): V Zagrebu (mogoče tudi še kje drugje) so se pojavile jugoslo-vanske znamke — »partizani« v spre-menjenih barvah brez natiska FNRJ oziroma FNR Jugoslavija in sicer vrednosti za 2 din (zelena) in 3 din (lila).

Kot filatelista me zanima, kdaj in kako so prišle te znamke v promet. Biro za filatelijo jih ni objavil, v naši reviji nismo ničesar brali o njih, tudi jih niso prodajali na pošti.

Zanima me tudi znamka za 9 din, oranžna, brez natiska 8 din (Zum-stein št. 524 I). Zumstein omenja to znamko nerabljeno in rabljeno, med-tem ko je naš katalog ne navaja.

Kaj je s temi in podobnimi znam-kami? Ali jih lahko imamo za prave znamke ali za »špekulativne«?

1. Odgovor: Omenjene znamke pridejo lahko v promet na dva na-čina: a) pri tiskanju je natisk to-liko zamaknjen, da ostane zgornja (ali pa spodnja) oziroma leva (ali pa desna) vrsta brez natiska; b) kon-trola znamk je površna in pridejo v prodajo tudi pole, ki slučajno niso bile pretiskane.

V obeh gornjih primerih pridejo znamke v prodajo na pošte, kjer jih navadno (ker ni blizu nobenega fila-telista) pokupijo ljudje za redno frankaturo. Če se sicer pojavijo v večjih količinah, je upravičen sum, da si je nekdo nedopustno prilastil znamke v državni markarnici sami. Zato je treba vsakogar, ki takšne in podobne »izdelke« prodaja, poznati, sicer pa dognati, od kod so njegove »posebnosti«. To je treba vedeti zato, ker je bistvena razlika v ceni za primer ad a) in ad b) v primeri s tretjim primerom. V prvih dveh pri-merih so znamke prave znamke, red-no prodane na poštнем okencu in ni pri tem nobene špekulacije. Vred-nost takih znamk ni majhna. Če pa so znamke iz tiskarne, niso prave znamke, marveč »makulatura«, po-kvarjeni, nedodelani, nepravilno iz-delani kosi. Skratka znamke, ki jih je kontrola izločila in jih nato uni-



čijo. Če si je kdo takšne znamke prilastil, še preden jih je pregledala kontrola, je to storil namenoma in so take znamke čisto navadno igračkanje, torej vinjete brez vrednosti. To velja smiselno tudi za poizkusne tiske.

Primer znamke za 8 na 9 din brez natiska sodi nedvomno pod točko b) in je torej prava znamka, vendar ne redna. (Glej podobo in komentar v štev. 1/1951!)

In sedaj odgovori vsem tistim, s katerimi se osebno nisem utegnili pogovoriti.

**Bohinc Anton**, Kranj: Obvezna naročnina ne bi ugodno vplivala. Članstvo naj se prepriča o kakovosti in naj kupuje revijo zato, ker sodi, da je dobra.

**Jamnik Marjo**, Ljubljana: Želite isto, kakor tov. Stoviček in Znidaršič. Tudi odgovor bo zato enak — prečitajte ga!

**Jazbec Franjo**, Zagreb: Prepričan sem, da Vam bo letos revija všeč. Oglasite se še kaj in Vaši tovariši tudi!

**Jurhar Martin**, Brežice: Menim, da ni treba slovenskim filatelitom tujega jezika in da lahko s skupnimi napori spravimo glasilo na najvišjo stopnjo. Enotno glasilo je že včasih izhajalo, a se ni obneslo. — Za izčrpno pismo se zahvaljujem. Pošljite še kak tako stvaren dopis!

**Lenassi Herman**, Straža pri Novem mestu: Naše glasilo ne more izdajati dopolnila h katalogu »Jugofilatelije«, ker sta Zveza in »Jugofilatelija« pač dve različni ustanovi. Izdajanje dodatkov smo nasvetovali že davno, vendar dane obljube še niso izpolnili.

**Lenček Ludvik**, Novo mesto: Spisek članov bi obsegal najmanj 60 strani. Za zdaj ga žal ne moremo izdati. Povežite se sami z drugimi podružnicami. — Inozemskih naslovov Zveza nima. — Spisek žigov je nujen in ena stran za to ne bo preveč. — Ostale želje so upravičene in pričakujem spet kakšno pismo, ki bo vsebovalo toliko spodbud.

**Logar Srečko**, Idrija: Vesel sem iskrenosti, ki diha iz Vašega pisma. Žal ne gre vedno vse tako, kakor bi si želeli, ker so objektivne težave. Oglasite se z dopisom koj po izidu naslednjih novih znamk!

**Mlinar Filip**, Sošanj: Takam, da sem Vam v vsem odgovoril. Za zamenjavo z inozemstvom bo prav, če se vpišete v kakšno dobro mednarodno društvo. Oglasite se še kaj!

**Nusbek Zmago**, Vrhnika: Priročnik o »verigarjih« Vam bo gotovo izpolnil želje, ki jih sicer revija ne bi mogla. Oglasite se še s kakšnim člankom!

**Pirnati Ivan**, Loka pri Črnomlju: Pričakujem izčrpen članek: Kako si sam napravim album. Lepa hvala za pismo tako bogate vsebine!

**Stoviček Dalibor**, Ljubljana: Revija je namenjena mladincem in starim zbiralcem. Zato mora vsebovati za vsakogar nekaž. Vašim željam bomo ustregli v kar največji meri.

**Vončina Ciril**, Mežica: Revijo lahko večemo s platnicami vred. Uredništvo pridobi tako 3 dragocene strani za besedilo. — Posebnih platnic trenutno zaradi pomanjkanja platna ne moremo založiti, čeprav smo to želeli.

**Vrbinc B.**, Novo mesto: Iskrena hvala za pismo tako konstruktivne vsebine! Pišite nam še kaj!

**Znidaršič Martin**, Nova Gorica: Opis novih znamk vsega sveta bomo prinašali, brž ko bo to mogoče. Treba je imeti široko mrežo dopisovalcev in več tujih revij, česar pa sedaj še nimamo.

Inž. Dušan Gruden

=====

Posarje namerava izdati v letu 1951 naslednje znamke: 325-letnice reformacije v Posarju, znamke z doplačilom v korist ranjencem in sirotam, proti koncu leta pa navadne znamke za ljudsko pomoč. Dan znamke bodo praznovali v Posarju 29. aprila in bo takrat izšla posebna znamka, ki bo nadaljevala tradicijo IBASE.

## »Filatelista« — Beograd

**Štev. 8 za avgust 1950:** V. Cizelj: Košir (povodom 71-e godišnjice njegove smrti) — S. Ostojić: O srpskim markama za novine (nastavak) — Bor. Mrdja: Svet-ski poštanski savez (nastavak) — Inž. A. J. Petrović: Uputi u filateliju (izrada maraka) — S. Manželej: Zaštićeni papir kod maraka Jugoslavije — Br. Novaković: Dečija nedelja — Inž. A. Petrović: Koreja — D. Spajić: Filatelisti u borbi protiv laži i kieveta — Inž. R. Petrović: Uplačivanje depozita savezu — M. Verner: Da li treba praviti razliku između gumiranja »B« i »C« kod specijalne obrade partizanske serije — Kroz filatelistički svet — Naše marke i celine — Naši prigodni žigovi — Nove marke — Iz saveza filatelista Srbije — Iz NR Hrvatske — Odgovori na pitanja čitalaca — Ispravke — Pregled knjiga i listova — Brojno stanje članstva SFS — Oglasi.

**Štev. 9 za septembar 1950:** J. Jokić: Takmičenje filatelista — S. Manželej: Kako treba specializirati — S. Ostojić: O srpskim markama za novine (nastavak) — A. Ekeš: Dopuna specijalnoj obradi partizanske serije inž. Verner — Inž. A. J. Petrović: Uputi u filateliju (slike i pretisci na markama) — Bor. Mrdja: Svet-ski poštanski savez (nastavak) — Inž. R. Petrović: Pomoćna sretnstva u filateliji — Bor. Mrdja: Visina naklada naših izdanja za zonu B - STT — J. Harašić: Za zdravlje i korisnu filatelističku djelatnost omladine — Inž. A. J. Petrović: Jubilara godina za prenos pošte vazdušnim putem — A. Sekelj: Za poboljšanje domaćeg kataloga — E. Arhangeljski: Novi katalog vazdušne pošte »Sanabria 1950« — D. Spajić: Kontrolne marke za novac — Naše marke, celine i žigovi — Falsifikati — Iz Saveza filatelista Srbije — Pravila na filatelistički otv. sozuj na NR Makedonija — Filatelističke priredbe — Pošiljke sa taksenim markama ne podležu kontroli — Našim pretplatnicima — Pregled knjiga i časopisa — Razmena maraka putem dopisivanja.

## »Berner Briefmarken-Zeitung«

**Štev. 1 za januar 1951:** Švicarski mesečnik, ki ga izdaja znana trgovina znamk in založba katalogov Zumstein & Cie. v Bernu, ima poleg ponudb in V. dodatka novitet še naslednje strokovne razprave: Nemško-avstrijska poštna zveza — Grška znamka za 20 lepta brez kontrolnih števil — Poljski ročni natiski »GROSZY«. Stalne rubrike: novosti, kaj bo izšlo, žigi, kaj se dogaja, posebnosti za švicarskega zbiralca, za zbiralca Liechtensteina, zračna pošta, falsifikati, odgovori, razstave in literatura seznanjajo čitatelje o zadnjih dogajanjih.

## 29. redna seja 30. I. 1951.

Navzočih 7 članov odbora. Sklepi: Dopis Poštnega ministristva kakor tudi dopis »JUGOFILATELIJE« vsebuječ navodila za zamenjavo ter smernice za delovanje podružnic, razpošlje Zveza vsem podružnicam v obliki okrožnice. — Biro za filatelijo je odobril za loterijo izredno dodelitev znamk: 1. maj 1950, zlet v Rumi in Šahovsko olimpiado (skupaj 280 serij). — Član Zveze se udeleži žiriranja osnutkov za nove znamke: Dan vstaje. — Na II. rednem občnem zboru Zveze prejme pet najboljših podružnic nagrado, prvih 10 najboljših pa diplome. — Skladno z dopisom Ministristva pošte bo izključila Zveza tudi člane, ki so jih izključile ostale Zveze. — Udeležencem ankete v »Tovarišu« poudari Zveza po i serijo FLRJ-šah in Grčija-UPU.

## 30. redna seja 13. II. 1951.

Navzočih 6 članov odbora. Sklepi: Podružnica Idrija priredi za obletnico OF razstavo znamk. — Razstavni odbor FZS na svojih posebnih sejah v redu rešuje dane naloge. — Občni zbor Zveze bo v verandi hotela Union. V odbor Zveze je kooptiran tov. Spindler Martin kot blagajnik II.

## 31. redna seja 20. II. 1951.

Navzočih 8 članov odbora. Sklepi: V zvezi z loterijo je poskrbljeno za pravočasno nabavo dobitkov, njih ureditev, tehnično plat izvedbe ter za kontrolo. — Razstavni odbor bo skušal izvesti razstavo znamk v Ljubljani pred vsezvezno razstavo v Zagrebu. Člani odbora prevzamejo vsak svoje delo v zvezi s to razstavo. — V primeru, da bodo člani prispevali tako malo članov za glasilo, bo treba skrócić obseg.

## Delovanje podružnic

**Gornja Radgona:** V decembru smo imeli eno odborovo sejo in dva članska sestanka. Na slednjih smo menjavali ter obravnavali posebnosti naše partizanske serije: barvne otenke in posebnosti naša. Neimenovan član je poklonil naši podružnici izbiro teh posebnosti, ki jih bomo dali tudi med dobitke prve tombole.

**Zagorje:** Po potrdilu Rudnika rjavega plemoga so opravili naši člani preteklo leto za dosego letnega plana proizvodnje plemoga skupno 260 ur prostovoljnega dela. V decembru 1950 smo imeli redni članski sestanek in sejo, na kateri smo črtali nekaj članov. Ob koncu leta imamo 36 članov (28 odraslih in 8 mladincev).

## Ljutomer

Dan zbora 5. jan. 1951. Novi upravni odbor: Loparnik Avgust predsednik, Plevel Janez tajnik, Kuharič Milena blagajnik. Nadzorni odbor: Rajh Ciril, dr. Kaukler in Sterman Karel. Razsodišče: Zagar Janez, Rajh Marica in Benček Miroslav.

## Maribor

Na rednem zboru dne 16. I. 1951 je bil izvoljen naslednji upravni odbor: Stranič Jože predsednik, Aleš Edvard in Sijaneč Anton podpredsednika, Stefančič za Maks in Rajher Emilija blagajnika, Cujnik Vilko in Kopač Franc tajnika, Senekovič Valentin gospodar in knjižničar, Kajzer Olga namestnica. Odborniki: Grobeljšek Ferdo, Ferenc Ferdo st., Kragelj Ciril, dr. Brolih Mirko in Ferenc Stanko ml. Nadzorni odbor: Cijan Jože, Klínar Jože in Prijatelj Milan. Razsodišče: Stukelj Beno, Albanež Nadan st. in dr. Klasič Roman.

Na zboru so razpravljali o perečih vprašanjih. Upanje je, da bo dosegel novi odbor boljše povezavo in s podrobним načrtnim delom večje sodelovanje članstva.

## Celje

Na letnem zboru 11. I. je bil izvoljen naslednji novi upravni odbor: Gorinšek Viktor, predsednik, Cokan Ludvik, podpredsednik, Jerič Srečko, tajnik I., Lukas Franc, tajnik II., Kranjc Rudolf, blagajnik I., Oblak Adolf, blagajnik II., Jaunik Egon, gospodar, Vozlič Ivan, knjižničar, Košutin Silvo za mladino (namestnik Tiran Ernest). Odborniki: Gradišnik Fedor, Razlag Mirko, Sribar Edo, Hrastnik Leopold in Skoflek Marica. Nadzorni odbor: Rojnik Rudolf, Golob Milica, Lovšin Anton. Razsodišče: Mislej Anton, Lang Venčeslav, Kunej Ferdo.

## Jesenice

Dan zbora 14. I. 1951. Novi odbor: Gusev Aleks predsednik, inž. Marjanovič podpredsednik, Zivec Stanko in Truhlar Jože tajnika, Lokota Ciril blagajnik. Odborniki Šranc Janez, prof. Čop Dušan, Hamersak in Mokorel Tomislav (za mladino). Nadzorni odbor: Mekina Adolf in Smolej Slavko. Razsodišče: dr. Čeh Milan in inž. Kastelic.

## Domžale

Dan 2. rednega zbora 14. jan. 1951. Upravni odbor: Bizjak Slavko predsednik, Janežič Franc tajnik ter člani Mazgon Dušan, Hribernik Vinko, Rozman Janez, Prešeren Dolfe, Juvan Miro, Flerin Anton, Mavko Josip, Praprotnik Janez in inž. Šega Vladimir. Podružnica št. 19 ima 65 članov (45 + 20).

## Idrija

je opravila svoj 2. letni občni zbor dne 7. I. 1951. V novem odboru so: Bedenk Avgust, predsednik, Logar Srečko, tajnik, Jereb Rafael, blagajnik, Habe Franc, knjižničar, Pivk Josip, gospodar. Nadzorni odbor: Majnik Stanko st. in Lapajne Julij. Razsodišče: Moravec Fr. Kobač Mirko, Bitagelj Ivan. Novi upravni odbor je sprejel naslednji delovni načrt: skrb za vzgojo pionirjev in povišanje članstva, zlasti mladine, člani bodo redno in hitro dvigali znamenke, priredili bodo čim boljše razstavo, članarino bodo v redu plačali. Stevilo članov: 28 odraslih in 14 mladih. Mimno tega vzgajajo 36 pionirjev. Sestanki so vsako nedeljo dopolne.

## Skofja Loka

Skofjeloška podružnica »Lovrenc Košir« je izvolila na 2. rednem zboru dne 14. I. 1951 naslednji upravni odbor: Burdych Oto predsednik, Veselinovič Vojislav podpredsednik, Svoboda Velimir tajnik, Strgulec Stane blagajnik. Odborniki: Vraničar Franc, dr. Kolenda Viktor, Jamar Lado, Kraševac Joško in Repovž Jože. Nadzorni odbor: Kafol Lušan, Kosec Franjo in Lukanc Ančka. Razsodišče: prof. Hribernik Stanko in dr. Kolenda Viktor.

## Nova Gorica

Na 2. rednem zboru dne 21. jan. 1951 je bil izvoljen sledeči upravni odbor: dr. Franc Marušič, predsednik, Gabrijelčič Ludvik, Bavčar Janko, Leskovec Anton, Zadnek Stanko, Makuc Oto, Bavdaž Kristijan. Za mladino Marušič Brancko. Nadzorni odbor: Makuc Julij in Ciani Jože. Razsodišče: prof. Fabjan Stane, dr. Djetz Zoran in Krajnc Alojz.

Po sprejetem planu dela bo podružnica posvetila več pozornosti dvigu kvalitete in vzgoji članstva, kar bi dosegla s predavanji. Poživilo bodo dejavnost z udeležbo na letošnji zvezni razstavi z gradivom »Borba Primorcev za svobodo«. Enkrat mesečno bodo imeli filatelistične sestanke na gimnaziji v Solkanu odnosno Sempetru. Novost bo ustanavljanje kolektivnih zbirk po zavodih. Na delovnih sestankih bodo dajali starejši člani navodila mlajšim ter jim bodo pomagali pri urejevanju zbirk in pri menjavanju z inozemstvom.

Nadaljnja novost bo uvedena s periodičnimi medčlanskimi razstavami. Člani imajo prosto izbiro, kaj bodo prikazovali od svojih zbirk na članskih sestankih. Te obvezne razstave bodo preizkusni kamen za prave filateliste. Tako se bodo sami izločili oni, ki niso pravi zbiralci, ker ne bodo imeli kaj prikazovati. Člani bodo nadalje obiskali bratrske podružnice v Postojni in Tolminu. Vsako četrletje se bodo udeležili prostovoljnega dela. O delu podružnice bo poročal tudi tednik »Nova Gorica«.

V Avstriji je nedavno izšla serija znamk v korist obnove. Vrednote 40 + 10, 60 + 15 gr. 1 š + 25 gr. nam prikazujejo izgradnjo mest, industrije, mostov, telefonskih in telegrafskih zvez. Približno istočasno bodo izšle dve ali tri vrednote nove letalske serije. V kratkem bo izšla znamka za 1 šiling v spomin pred kratkim umrlega predsednika Rennerja, ob 150. rojstnem dnevu znanega komponista valčka Jožefa Lannerja (1801—1843) bo izšla spominska znamka za 60 grošev.

**San Marino** bo v kratkem izdal serijo v korist Rdečega križa; 3 vrednote (25, 75, in 100 lir) s slikami mesta. Govore tudi o izdaji tretje znamke UPU serije. Od te znamke bo vsak dobil en sam komad, večina naklade pa bo odšla čez lužo.

Bivši romunski kralj Karol bo 29. in 30. marca zopet prodal na dražbi pri znani tvrdki Harmaz Rooke in Co. v New Yorku 6 zvezkov svoje bogate zbirke evropskih znamk. Vmes je med drugimi dragocenostmi kompletna nerabljena zbirka švicarskih kantonalnih znamk.

Letos bo preteklo 1900 let, odkar je apostol Pavel prišel oznanjat krščanstvo med Makedonce. **Grška** poštna uprava bo temu dogodku posvetila posebno serijo znamk.

Na aukcijah v **Zahodni Nemčiji** dosegajo klasične znamke, kot n. pr. staro nemške države polovično ceno Michelovega kataloga ali celo več. Nemške kolonije dosežejo  $\frac{1}{4}$  cene Michelaj običajne po 20 % ali manj. Cene so močno odvisne od kvalitete. Luk. suzni stari komadi dosežejo tudi višjo ceno kakor jih notira Michelov katalog.

Ker so se pojavili falzifikati pretiskov AMG FTT (!!), je zveza tržaskih filatelistov naslovila na poštno ministrstvo v Rimu pismo, v katerem predlaga, naj bi v prihodnje tiskali znamke, ki jih bodo pretiskali za Trst v drugih barvah kakor znamke za Italijo in tako otežkočili ponarejanje.

## OGLASI

Tov. Musec Herman iz Celja, Prešernova 8, nas obvešča, da je lani navezal stike z nekim filatelističnim klubom v Manili na Filipinih. Odzvalo se je kar 12 interesentov za zameno. Vsi izražajo željo povezave z našimi zbiralci, zanimajo se za našo domovino in naše znamke. Tov. Musec sporoča k temu še naslednje: »Ker pri pisujem zanimanje dejstvu, da je naša država v zadnjem času zelo pridobila v svetu na ugledu, smatram, da bi bilo dobro, če bi našim zbiralcem javili naslove, da bi se mogli neposredno povezati s Filipinci, zlasti, ker s tolikimi partnerji ne morem sam menjavati.«

Interesenti s **Filipinov** so naslednji:

1. Peter O. Rogulsky, P. O. Box 18, Bayombong — N. Vizcaya.
2. Pedro J. Gonzales, Conception — Tarlac, Philippines.
3. Miss Thelma R. Palomar, 294 Arguelles — Trozi, Manila.
4. Armando J. Malay, co. Manila Times, Manila.
5. Jose Manuel Pino, 330 Rizal Avenue, Ext. Grace Park, Philippines, Calocan Rizal.
6. Peter Tio, P. O. Box 85, Cebu City, Philippines.
7. John Tio, Cebu City, P. O. Box 85, Philippines.
8. Domingo Galos, Moasin Meyte, Philippines.
9. H. Lejarde, Caramoan, Cam. Sur, Philippines.
10. G. M. Boado, Banang, La Union, Philippines.
11. Efen S. Edralin, Ilagan, Isabela, Philippines.
12. Miss Gloria L. Lucas, Ilagan, Isabela, North Luzon.